

همیچ وقت دنبال

مسئولیت و عنوان نبوت

گفت‌وگو با رئیس اسبق بنیاد شهید انقلاب اسلامی

حجت‌الاسلام محمد حسن رحیمیان، متولد ۱۳۲۷ شهر اصفهان است. او در اواخر دهه شصت، از مؤسسان مجمع روحانیون مبارز بود. پس از درگذشت امام خمینی (ره)، تا سال ۱۳۷۱ قائم مقام بنیاد شهید انقلاب اسلامی بود و در مرداد ماه همان سال از سوی رهبر ایران به عنوان نماینده ولی فقیه و از سوی رئیس جمهور وقت به عنوان رئیس بنیاد شهید منصوب گردید. با ادغام بنیاد شهید و ایجاد بنیاد شهید و امور ایثارگران، رحیمیان از سال ۱۳۸۳ تا سال ۱۳۹۲ نماینده ولی فقیه در آن جا بود. او همچنین متولی مسجد مقدس جمکران از سال ۱۳۹۲ تا ۱۴۰۲ بود. وی همچنین ریاست شورای مرکزی و هیئت مؤسس جبهه مردمی نیروهای انقلاب اسلامی را برعهده دارد.

به هر حال در عموم موارد تا آنجایی که من شاهد بودم هرگز ایشان دنبال گرفتن ریاست و پست گرفتن نبود. شانزده اش برای زیر بار خدمت برای نظام و برای مردم در هر عرصه‌ای آماده بود و ایشان عرصه‌های مختلفی را طی کرد.

همه در یک امر وحدت نظر دارند که ایشان فردی پرکار و پرمشغله بود.

در همه مسئولیت‌ها و سمت‌هایی که داشت این گونه بود. یک نمونه‌اش را عرض می‌کنم. در ارتباط با تولیت آستان قدس رضوی، حضرت آقا ایشان را انتخاب کردند و به ایشان حکم دادند و در این جایگاه واقعاً تحول عمیقی را در تشکیلات آستان قدس به وجود آورد. یکی از موارد دیگر که خود بنده به عنوان شاهد در متن قضیه بودم، ابتکار عملی بود که به کار گرفت و همایش بین اعصاب مقدسه را بنیان گذاشت. بین مجموعه اعصاب عراق، سوریه و ایران رفت و آمدها و برنامه‌های بسیار ارزشمندی برقرار شدند و از تجربیات تبادل

کارایی این سید عزیز در ارتباط با مسئولیت ایشان در اوج جوانی بود.

نکته دیگر اینکه تا آنجایی که در طول چند دهه ایشان را شناختم و از نزدیک به ایشان ارادت داشتم هیچ وقت دنبال مسئولیت و عنوان نبود. در همه موارد این مسئولیت و عنوان بود که به دلیل شایستگی‌ای که در ایشان وجود داشت، بر دوش ایشان قرار می‌گرفت.

یعنی ایشان هیچ وقت مشتاق نبود بلکه مأمور می‌شد.

استنکاف داشت. من موارد زیادی را سراغ دارم و خود در جریان هستم که در انتخابات دوازدهم ریاست جمهوری اسلامی که ایشان نامزد شد و ۱۶ میلیون رأی آورد، اصلاً داوطلب نبود. نام ایشان را جریان‌های مختلف نوشتند، دنبال کردند و به‌رغم استنکاف ایشان، با پیگیری‌ها و درخواست‌های مکرر سرانجام به ایشان تکلیف شد که در نامزدی انتخابات بماند و آن اتفاق افتاد و طبعاً زمینه‌ای شد برای انتخابات بعدی و ریاست جمهوری ایشان.

از شهید آیت‌الله رئیسی شروع کنید.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاٰجِعُونَ. سلام علی ابراهیم و کذٰلِکَ نَجْزِی الْمُحْسِنِیْنَ. ابراهیم ما همانند جد بزرگوارش رسول‌الله (ص) و دیگر جدش امیرالمؤمنین (ع) در ۶۳ سالگی چشم از دنیا فروبست. این وجه شباهت بی‌حکمت نیست.

بنده از حدود چهل و چند سال پیش که در دفتر امام (ره) در خدمت و حضور ایشان در قوه قضائیه بودم، ایشان را می‌شناختم و باید نکته‌ای را عرض کنم که شاید برای نسل امروز قابل تصور نباشد. آیت‌الله رئیسی در بیست سالگی به عنوان دادستان شهر بزرگ کرج منصوب شد. در طول این مدت چنان درخشید و خدمت و تلاش کرد که در سال‌های بعد از جانب حضرت امام (ره) چهار بار حکم مأموریت دریافت کرد، آن هم در مواردی که امام (ره) گلایه‌ها و نارضایتی‌هایی از قوه قضائیه در بعضی از شهرها داشتند و ایشان را همراه با آقای نیری همکارشان اعزام کردند و مأموریت دادند که برای رفع مشکلات قضائی آن شهرها و مناطق بروند. این حاکی از اوج اعتماد حضرت امام (ره) و

مانند مردم عادی

آنچه که بنده شاهد بودم، در مدت ده سالی که خدمتگزار مسجد جمکران بودم، ایشان مرادوات مکرر و پیوسته‌ای با مسجد جمکران داشت. آقای رئیسی با وجود و حضور مردم مکرر و پیوسته در مسجد جمکران حضور پیدا می‌کرد. البته در مناسبت‌هایی مثل نیمه شعبان، نهم ربیع سالگرد امامت امام زمان (عج) که مراسم داشتیم مکرر از ایشان برای سخنرانی و حضور در مسجد جمکران دعوت کردم، ولی استنکاف و عذرخواهی کرد، اما حضورشان به صورت غیررسمی و سرزده دائمی بود و در موقعیت‌های مختلف می‌آمد اعمال خاص مسجد جمکران و نماز امام زمان (عج) را به صورت کامل انجام می‌داد و مردم می‌دیدند که ایشان مانند یک فرد عادی در صف نماز ایستاده است. بعد از نماز ازدحام می‌شد و گاهی ایشان ساعت‌ها سر پا می‌ایستاد و صحبت‌های مردم را کامل و با آرامش و متانت و حوصله می‌شنید.

رئیس عزیز

ویژه‌نامه چهلمین روز عروج شهدای خدمت

